

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

NR 10 (1107) • J • ROK LIX • 6 III 2016 • TORUŃ

w numerze:

Miłosierdzie – miłość w akcji –
Maciej Ziębiec CSsR, misjonarz miłosierdzia
Diecezjalna pielgrzymka Grup Modlitwy Ojca Pio
Kontynuujemy dzieło Mieszka I

MYŚL NA TYDZIEŃ

Bł. Stefan Frelichowski, heroiczny świadek miłości pasterskiej. Miłości, która szuka, pochyla się nad ludzką słabością, leczy rany, podnosi, przywraca nadzieję.

Bp Andrzej Suski

Potrzeba kapłana

Rodzi się człowiek. Zostaje ochrzczony, rośnie na pociechę rodzicom, idzie do szkoły. Staje przed dylematem wyboru drogi życiowej, a gdy wybierze, zaczyna nią podążać. Czasem jest z góry, a czasem mocno pod górę; czasem świadczy dobro, a czasem obciąża sumienie brakiem tego dobra. Lata płyną, człowiek dojrzewa, starzeje się. Odchodzi jego rodzice, a pojawiają się dzieci, potem wnuki. Zamyka się krąg życia ziemskiego.

Co łączy wszystkie etapy, przez które człowiek na ziemi przechodzi? U wierzących jest to obecność kapłana. To on chrzci, to on bierze udział w procesie wychowawczym poprzez m.in. katechizację w szkole, często on jest doradcą przy dokonywaniu wyborów. To kapłan udziela sakramentu małżeństwa, rozgrzesza, a na koniec odprowadza na miejsce wiecznego spoczynku.

Obecność kapłana w życiu człowieka wierzącego jest niezbędna. Wiemy o tym z własnego doświadczenia, ale też wspominając wielkich duchownych, takich jak bł. ks. Stefan Frelichowski i św. Ojciec Pio. Módlmy się, by każdy spotykany przez nas duchowny, pragnął, jak bł. ks. Stefan, „być naprawdę kapłanem”. **Joanna Twardowska**

Bp Andrzej Suski podczas Mszy św. podkreślił, że bł. ks. Stefan jest świadkiem Boga – miłosiernego Ojca

MIŁOŚĆ WYMAGA CZYNU

KS. PAWEŁ BOROWSKI

W świecie bez miłosierdzia, tam, gdzie zgotowano ludziom piekło na ziemi, on pozostał wierny. Nie siedział beczynn timer, lecz niósł miłość tam, gdzie jej nie było. Bł. ks. Stefan Wincenty Frelichowski, heroiczny świadek miłości, wiedział, co to znaczy być naprawdę kapłanem

W diecezjalnym sanktuarium bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego w Toruniu 23 lutego bp Andrzej Suski wraz z kilkudziesięcioma kapłanami, osobami konsekrowanymi i wiernymi świeckimi dziękował Bogu za dar nietuzinkowego życia i męczeńskiej śmierci kapłana toruńskiej ziemi bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego. Uroczystość upamiętniająca 71. rocznicę śmierci męcen-

nika obozu koncentracyjnego w Dachau była przypomnieniem, że miłość wierna do końca jest możliwa. Młodzieńcze ideały i pragnienia nie muszą pozostawać w strefie marzeń, lecz można je przekuć w rzeczywistość.

Miłosierny jak Ojciec

Podczas Mszy św. Biskup Andrzej podkreślił, że błogosławiony kapłan jest świadkiem Boga –

miłosiernego Ojca. Wspominanie jego męczeńskiej śmierci wpisuje się w Jubileusz Miłosierdzia. Bł. ks. Stefan za przykładem Chrystusa niósł miłosierdzie tam, gdzie go brakowało, bo miłość Boga wprowadzał w czyn. Takich świadków potrzebujemy dzisiaj, gdy wydaje się nam, że wierność Chrystusowi jest niemożliwa, że trzeba iść na kompromis ze świa-

dokończenie na str. V

Historia pewnego krzyża

Historia 87-letniego, pięknie rzeźbionego, dębowego krucyfiksu wiszącego w gabinecie burmistrza Łasina zaczyna się w okresie 20-lecia międzywojennego ubiegłego wieku. Z wdzięczności za powrót Łasina do Macierzy w sercach i głowach ówczesnych miejskich radnych na czele z sekretarzem rady Władysławem Biernackim zrodziła się myśl uczczenia tego wyda-

stwa zajmował główne miejsce w magistracie. Po wkroczeniu do miasta wojsk hitlerowskich krzyż wraz z dokumentami został doskonale ukryty. Po II wojnie, kiedy dla Polski nastał nowy czas prześladowań Kościoła, krzyż nie mógł powrócić na swoje dawne miejsce. Jednak co roku był świadkiem życia religijnego mieszkańców miasteczka, ponieważ podczas uroczystości Bożego Ciała umieszczany był w jednym z ołtarzy na trasie procesji (na ścianie budynku prywatnego, w sąsiedztwie urzędu). Sumienie nie strzegły tego sąsiadujące ze sobą rodziny przy ul. Radzyńskiej: Neidenbergerów, Kawskich, Fladrowskich i Zabłockich. Od 1980 r. opiekę nad nim sprawowała Alicja Gąsik (zd. Neidenberger) wraz ze swoją rodziną. Krzyż został wówczas przez nich odnowiony.

W 2007 r. pani Alicja przekazała krzyż do Urzędu Miasta i Gminy, „aby był tam, gdzie jego pierwotne miejsce”. Odkryło się to w równie uroczystej atmosferze jak przed wojną, ponieważ ponownego poświęcenia dokonał ówczesny proboszcz ks. kan. Edmund Tucholski, a słowa, które wypowiedział: – Tam, gdzie jest krzyż, ma panować miłość i wzajemne zrozumienie oraz szacunek – są nadal aktualne. Świadkami wydarzenia były rodziny opiekujące się od 1939 r. tym szczególnym symbolem i pamiątką, władze samorządowe i urzędnicy.

I tak od 9 lat krzyż na nowo wisi w gabinecie burmistrza, obok godła państwowego i jest z należytym szacunkiem przez obecne władze traktowany. – Jest to nie tylko historia naszego miasta i ludzi, którzy przed nami tutaj żyli, lecz także znak naszej wiary, której się nie wstydzimy – mówił burmistrz Rafał Kobylski. **Aleksandra Wojdyło**

Aleksandra Wojdyło

87-letni krzyż w gabinecie burmistrza

zenia i ufundowania widocznego znaku tego narodowego i religijnego podziękowania.

Krzyż o wymiarach 120x60cm został wyrzeźbiony w Brodnicy. Na rewersie widnieje wyryta data „15.4.1929” i nazwisko wykonawcy – „P. Dąbek”. Uroczystego poświęcenia w obecności burmistrza Stefana Tomczyńskiego, wiceburmistrza Kazimierza Szlosowskiego, radnych i urzędników dokonał ks. kan. Marian Karczyński 2 grudnia 1929 r. Do 1939 r. ten szczególny symbol chrześcijań-

Katolicki Toruń

RELIKWIE KRZYŻA ŚWIĘTEGO W TORUNIU

W dniach 21-22 lutego w toruńskim sanktuarium Matki Bożej Podgórskiej Niepokalanej Królowej Rodzin można było oddać cześć relikwii Krzyża Świętego. Przywiezione z Pakości relikwie są największym zachowanym w Polsce fragmentem Krzyża Jezusa

BOLESZYN

Jezus czeka

WRoku Jubileuszowym w parafii pw. św. Marcina w Boleszynie trwa nieustanna modlitwa przed Jezusem w Najświętszym Sakramencie. Można przyjść do Pana we dnie i w nocy, by Mu się pokłonić, uwielbić Go modlitwą i uczyć się, jak być miłosiernym. Bowiemy, jak powiedział św. Jan Paweł II: „Trzeba przekazywać światu ogień miłosierdzia. W miłosierdziu Boga świat znajduje pokój, a człowiek szczęście!”. Wierni, którzy zobowiązali się adorować Najświętszy Sakrament przez jedną godzinę w tygodniu, mają nadzieję na obfite owoce tej

nauki. Modlitwę podjęło ponad 160 rodzin. Jezus czeka na każdego, kto poczuje w sercu potrzebę bycia z Nim w ciszy i skupieniu, w dzień czy w nocy, każdego dnia Roku Jubileuszowego. Podczas wystawienia Najświętszego Sakramentu w każdej niemalże chwili istnieje możliwość skorzystania z sakramentu pokuty.

Wspólnota parafialna zaprasza wszystkich, którzy zechcieliby włączyć się w tę modlitwę, aby przybywali o każdej porze dnia lub nocy do kościoła i adorowali Pana w Najświętszej Eucharystii.

Elżbieta Kozłowska

NOWE MIASTO LUBAWSKIE

Weekend ewangelizacyjny

Wielki Post to czas skupienia, modlitwy oraz nawrócenia. Rozmawiać z Bogiem można między innymi przez taniec i beat-box. Tak było w Nowym Mieście Lubawskim, gdzie zakończył się WWE – Wielkopostny Weekend Ewangelizacyjny. Wydarzenie rozpoczęło się 12 lutego projektem „Znajdź pomysł na siebie” grupy „Full Power Spirit”. Potem odbyły się chrześcijańskie warsztaty beat-box i break-dance, które

poprowadzili PrykOn oraz Bboy Skromny. Wieczorem w kinie „Harmonia” zostały wyświetlone filmy „Bzcenny Dar” i „Prawdziwe życie”. 13 lutego odbyła się dalsza część chrześcijańskich warsztatów beat-box i break-dance oraz wieczór dla zakochanych: z projekcją filmu „Miłość z netu”. Po projekcji każda osoba otrzymała różę na znak, że miłość Boga jest darmowa.

Ks. Jakub Maciejko

TORUŃ

Miłosierdzie – miłość w akcji

W Roku Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia Ojciec Święty Franciszek ustanowił misjonarzy miłosierdzia, którym udzielił władzy absolucji z grzechów zarezerwowanych Stolicy Apostolskiej.

W diecezji toruńskiej posługę misjonarza miłosierdzia pełni dwóch kapłanów – o. Maciej Ziębiec CSsR, posługujący w sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Toruniu, ul. św. Józefa 23/35, tel. (56) 654-47-62, oraz ks. prał. Roman Sadowski, egzorcysta diecezjalny, Wyższe Seminarium Duchowne w Toruniu, pl. bł. ks. Stefena W. Frelichowskiego 1, tel. (56) 658-46-05.

W numerach 8. i 6. „Głosu z Torunia” prezentowaliśmy sylwetkę ks. prał. Romana Sadowskiego. Dziś przedstawiamy o. Macieja Ziębca ze Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela.

Maciej Ziębiec do Zgromadzenia Ojców Redemptorystów wstąpił w 2001 r., święcenia kapłańskie przyjął w 2008 r. Jest duszpaste-

rzem akademickim przy sanktuarium Matki Bożej Nieustającej pomocy w Toruniu oraz misjonarzem ludowym.

Czym jest dla niego Miłosierdzie Boże? – Kiedyś usłyszałem, że jest to miłość w akcji. To jest Boży plan na człowieka, na moje życie. Niesamowitość miłosierdzia polega na tym, że żaden człowiek nie zasługuje na nie, a ono i tak przychodzi. Bóg się daje, Bóg się wydaje za człowieka. I nie tylko wchodzi w nasze życie, ale sięga do najgłębszych pokładów naszego serca i naszej historii – szczególnie do tej połamanej i pełnej grzesznego cierpienia. Im bardziej pokładam zaufanie w Bogu, tym więcej miłosierdzia otrzymam. Jakakolwiek jest nasza historia i cokolwiek dzieje się teraz, to i tak wszystko jest ogarnięte przez Miłosierdzie Boże – to kwestia zaufania Bogu, który potrafi na gruzach budować najpiękniejsze życia ludzkie! I jeżeli będziemy przyjmowali Jego miłosierdzie, to bez względu na naszą przeszłość i może marną terażniej-

Aleksandra Maligowska

Maciej Ziębiec CSsR
posługuje w sanktuarium
Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Toruniu

szość w swojej ocenie, ono uzdolni nas do bycia miłosiernymi – mówi o. Maciej CSsR.

Oprac. ks. Paweł Borowski

TORUŃ

Tomasz, który przyszedł ostatni, ale zdążył

W Centrum Dialogu w Toruniu 13 lutego odbyła się konferencja w ramach cyklu „Spotkania, które odmieniły życie”. Prelegentem był ks. dr Artur Szymczyk.

Spotkanie formacyjne dla wspólnot Odnowy w Duchu Świętym Diecezji Toruńskiej poświęcone było charakterystyce św.

Tomasza. Prelegent konfrontował zachowanie apostoła z naszymi postawami. Podkreślał, że nasze świadectwo będzie wiarygodne wtedy, gdy sami uwierzymy w zmartwychwstanie. – Św. Tomasz jest apostołem opornym na zmartwychwstanie. Słyszysz świadectwo pozostałych uczniów, lecz im nie wierzy.

Jeśli i my w pełni nie wierzymy w moc i sens tego, co uczynił dla nas Jezus, to jak przekonamy innych? – akcentował ks. dr Szymczyk i dodał, że Pan Jezus nie jest mirażem, a wszystko, czego doświadczyliśmy od Boga jest całkowicie realne. Zaznaczał, iż jako wierzący w Chrystusa nie możemy zatrzymać się na grzechu. Spotkanie z Jezusem zmienia nas bowiem od wewnątrz i wyzwala spod jarzma niewoli. – Nasze zmysły są oczyszczane, kiedy obecny jest w nas Jezus. Bóg oczyszcza nasze ego, usuwa pokusę, aby mi się opłacało, oczyszcza pragnienie bycia docenianym i zauważonym – mówił.

W dalszej części spotkania prelegent zwrócił uwagę na zagadnienie nawrócenia, które przejawia się całkowitą zmianą myślenia i percepcji. – Jezus pokazuje faryzeuszom, że ich sposób myślenia względem kobiety cudzołożnej jest Mu obcy. Prawem

w naszym życiu nie może być bezzwzględne rozumienie prawa, lecz miłosierdzie bez granic. Grzech to nie tyle złamanie prawa, co zdrada miłości Jezusa – mówił ks. dr Szymczyk i zaznaczał, że nasza relacja z Jezusem powinna opierać się na miłości. Grzesząc, i my cudzołożymy. Przestrzegaj również przed postawą wyniosłego serca, które w konsekwencji zamienia nas w faryzeuszów, w rękę trzymających kamień. – Strzeżmy się osądów, bo to nie jest logika Jezusa. Pan daje nam światło, abyśmy nie etykietowali innych. Prosimy zatem, aby On uwolnił nasze spojrzenia i złamał kłamstwo pierwszego wrażenia – dodał. Prelegent zaproponował, by w czasie Wielkiego Postu odnaleźć swoje własne lekarstwo na choroby serca. Lekarstwo, które uleczy duszę i pozwoli odpowiadać miłosierdziem na miłosierdzie.

Katarzyna Mazierska-Białek

Katolicki Toruń

Uczestnicy spotkania formacyjnego dla wspólnot Odnowy w Duchu Świętym Diecezji Toruńskiej szukali lekarstwa, które uleczy duszę

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

„Najpiękniej umierają gałęzie, kiedy łamią się pod ciężarem swoich owoców”.

Tymi słowami bp Andrzej Suski określił piękne życie śp. ks. kan. Romualda Nelkowskiego oraz śp. Tomasza Kowalskiego. Obaj odeszli do wieczności jako ludzie wysłużeni i zasłużeni dla Kościoła i ludzi

Zabieramy wspomnienia, by pamiętać

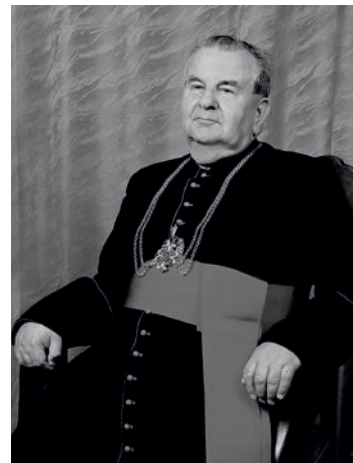
Ksiądz kan. Romuald Nelkowski odszedł do Pana w wieku 85 lat, w 55. roku kapłaństwa. Przez ponad 26 lat posługiwał jako duszpasterz w parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła w Unisławiu. Najpierw jako proboszcz, a następnie po przejściu na emeryturę jako rezydent. W pamięci wiernych zapisał się jako gorliwy kapłan i dobry spowiednik. Był wymagający i nieugięty w sprawach wiary. Troszczył się o dobre wychowanie dzieci i młodzieży, rozbudzał patriotyzm i miłość do ojczyzny.

Podczas pogrzebu bp Andrzej Suski tak wspominał Zmarłego: – Żegnamy kapłana wysłużonego i zasłużonego. Dziękujemy Bogu za jego życie, za wierną do końca kapłańską służbę, za dobro, jakie pozostawił w sercach wielu osób w tej parafii, bo przecież był dla was duszpasterzem życia: chrzczył, prowadził do Jezusa w I Komunii św., przygotowywał do sakra-

mentu bierzmowania, wiązał dłonie stulą podczas sakramentu małżeństwa, namaszczał chorych, odprowadzał zmarłych na wieczny spoczynek, uczył w szkole katechezy, nauczał z ambony.

Był człowiekiem wymagającym. Wymagał od innych, ale także od siebie. A wymagał dlatego, że po prostu kochał. Miłość często każe wymagać. Tak patrzymy dzisiaj na osobę ks. kan. Romualda. Był wrażliwy na dobroć i życzliwość. Rozmawiałem z nim kilka dni przed śmiercią, leżał już w bydgoskim hospicjum. To była nasza ostatnia rozmowa, jego duchowy testament. Powiedział mi w euforii: „Ale Unisław się spisał!”. Zapytałem, o co chodzi. Wyjaśnił, że kiedy szedł na emeryturę, to parafianie prosili, by został z nimi. Cieszył się z tego, że ludzie okazywali mu przywiązanie i troszczyli się o niego.

Był bardzo pracowitym księdzem. Przykuty do łóżka mówił:

Ks. kan. Romuald Nelkowski (1932 – 2016)

„Tyle jeszcze pracy: i w konfesjonale i w nauczaniu. Tyle pracy”. Jakby chciał powiedzieć, że gdyby tylko miał zdrowie, to zaraz do niej wróci. Zabieramy te wspomnienia, by pamiętać w modlitwie o naszym duszpasterzu. ■

Ufny w Bożą moc sprawczą

Tomasz Kowalski – fizyk, historyk pasjonat i popularyzator lotnictwa, instruktor modelarski Aeroklubu Pomorskiego, autor wielu artykułów w „Skrzydlatej Polsce” i książek. Był członkiem założycielem i pierwszym prezesem Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Toruńskiej, członkiem Domowego Kościoła, Krucjaty Wyzwolenia Człowieka i Rycerstwa Niepokalanej.

Należał do pierwszej redakcji „Niedzieli” – „Głosu z Torunia”: organizował wyposażenie techniczne i serwis sprzętu komputerowego, był autorem artykułów. Tworzył serwis internetowy parafii i diecezji. Zajmował się składem

komputerowym pierwszych „Spisów Duchowieństwa” naszej diecezji; był wolontariuszem Radia Maryja. Był organizatorem inicjatyw publicznych – wystaw, odczytów i spotkań, a także pierwszych biuletynów i wydawnictw „W rodzinie”, „Przyjacieli”.

Po przeprowadzeniu się do Brodnicy założył tam męską różę różańcową, do ostatnich miesięcy życia był jej zelatorem, koordynował też działalność róż różańcowych w parafii; założył w parafii Rycerstwo Niepokalanej; razem z żoną pomagał w szkoleniu lektorów w parafii.

Znał wartość dobrze zorganizowanej pracy zespołowej, wagę pracy we wspólnotach parafial-

nych i konieczność dokumentowania aktywności laikatu. Dał się poznać jako głębokiej wiary, świadomy i gorliwy chrześcijanin, pracowity, konsekwentny, rzetelny, ufnym w Bożą moc sprawczą, zapobiegliwy mąż, ojciec i organizator. W 2003 r. stowarzyszenie, w uznaniu zasług w działalności na rzecz rodzin, Kościoła i stowarzyszenia, wyróżniło Tomasza i jego żonę Annę honorowym członkostwem. Tomasz działał ze świadomością, że rodziny silne Bogiem i ich zorganizowane działania mają decydujący wpływ na moralne oblicze społeczeństwa, ład społeczny oraz są źródłem i nośnikami trwałych wartości.

Bogdan Major

Ks. Marian Tomasz Kowalski

Tomasz Kowalski (1945 – 2016)

Archiwum rodzinne

Te relikwie są rzeczywiście na wagę złota, ponieważ po męczennikach, którzy zginęli w obozach koncentracyjnych, nic nie pozostało. Przekazanie relikwii

Uczczenie relikwii w parafii pw. bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego w Toruniu

MIŁOŚĆ WYMAGA CZYNU

dokończenie ze str. I

tem. Bł. ks. Stefan staje przed nami i zrywa z naszych oczu zasłonę.

– Wpatrujemy się w ludzi, którzy już dostąpili miłosierdzia, bo wypełnili w swoim życiu nakaz Pana. On nazywa ich błogosławionymi, czyli szczęśliwymi. Pośród nich jest nasz toruński ksiądz bł. Stefan Frelichowski, heroiczny świadek miłości pasterskiej. Miłości, która szuka, pochyla się nad ludzką słabością, lecz rany, podnosi, przywraca nadzieję – mówił Ksiądz Biskup. Podkreślił, że takie życie wymarzył sobie ten młody kapłan. Takim był, gdy został wyświęcony na kapłana i takim pozostał za drzwiami obozu koncentracyjnego. – W obozie w Dachau spędził większość swego kapłańskiego życia. W tym miejscu bez miłosierdzia, nazywanym piekłem na ziemi pozostał naprawdę kapłanem – dodał.

Zwracając się do zgromadzonych w świątyni harcerzy, którym patronuje bł. ks. Wicek, Biskup Andrzej podkreślił, że ten heroiczny świadek miłosiernej miłości Boga szedł do chorych na tyfus współwzięniów z krzyżem Chrystusa i krzyżem harcerskim w sercu. – Tego miłosierdzia pochylającego się nad drugim człowiekiem nauczył się w harcerstwie – powiedział.

Na wagę złota

Świętość bł. ks. Stefana wyczuwana była przez współwzięniów. Kapłańską misję realizował na nieludzkiej ziemi, był wzorem dla

Skauci u swojego patrona w toruńskim sanktuarium

wielu i jest wzorem dla nas. Nie dziwi fakt, że jego życie i męczeństwo zachwyca, porywa serca młodych i umacnia kapłanów, a jego osoba staje się coraz bardziej znana poza granicami diecezji. Odpowiadając na pragnienie szerzenia jego kultu, Biskup Andrzej przekazał relikwie bł. ks. Stefana do pięciu sanktuariów i parafii, takich jak: sanktuarium św. Józefa w Kaliszu, sanktuarium św. Gabriela od Matki Bożej Bolesnej i Świętych Młodzianków w War-

szawie-Białogłocie, sanktuarium Jezusa Miłosiernego w Zielonce Pasłęckiej, parafia pw. Wszystkich Świętych w Brzezinach i parafia pw. św. Huberta w Zalesiu Górnym.

Przekazując relikwie, Ksiądz Biskup zaznaczył, że na świecie

przy symbolicznym grobie kości palców odmówiono modlitwę o kanonizację bł. ks. Stefana Frelichowskiego, odśpiewano modlitwę harcerską i złożono kwiaty.

Po Eucharystii uczestnicy udali się do Centrum Kulturalno-Kongresowego „Jordanki”, gdzie odbyła się gala upamiętniająca bł. ks. Frelichowskiego. Po okolicznościowych wystąpieniach wysłuchano referatu prof. dr. hab. Waldemara Rozynkowskiego nt. „Posługa miłosierdzia bł. S. W. Frelichowskiego podczas wojny”. Odbył się również koncert zespołu harcerskiego oraz podsumowano konkursy organizowane przez Hufiec ZHP Toruń i Zespół Szkół nr 6 w Toruniu.

Pamiętali o Wicku

71. rocznicę śmierci bł. ks. Stefana uczczono również 21 lutego w toruńskiej parafii pw. bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego w Toruniu, gdzie bp Andrzej Suski przewodniczył Sumie. Tego dnia odpust przeżywali także wierni parafii w Jastrzębiu. 22 lutego do diecezjalnego sanktuarium bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego w Toruniu na Mszę św. w harcerskim gronie przybyli skauci z pierwszej i trzeciej Drużyny Toruńskiej Federacji Skautingu Europejskiego.

Ks. Paweł Borowski

Pątnicy w San Giovanni Rotondo

Wiesław Kozłowski

DIECEZJALNA PIELGRZYMKA GRUP MODLITWY OJCA PIO

HELENA RECZEK

Ojciec Święty Franciszek zaprosił do Watykanu dwóch wielkich spowiedników w ich doczesnym obrazie – relikwiach – św. Ojca Pio i św. Leopolda Mandicia. Obaj zakonnicy byli pokornymi sługami konfesjonału. Znali wagę sakramentu pojednania i moc miłosierdzia, a troską o ludzkie dusze zjednywali rzesze wiernych na całym świecie.

Informacja o tak niezwyklej wizycie relikwii św. Ojca Pio na Watykanie przyszła do jego czcicieli w naszej diecezji podczas rekolekcji, którym przewodniczył kapucyn o. Roman Rusek w parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu-Tarpmie we wrześniu ub.r. Parafia przygotowywała się do przyjęcia drugiego wezwania – św. Ojca Pio. Uroczystości parafialne były wzbogacone 6. Kongresem Grup Modlitwy Ojca Pio Diecezji Toruńskiej.

Na pielgrzymkę

Koordynator GMOP w diecezji toruńskiej, proboszcz tarpieńskiej parafii ks. kan. Zbigniew Gański informację o możliwości spotkania się ze św. Ojcem Pio i Ojcem Świętym Franciszkiem na Watykanie przyjął jako zadanie do realizacji. Podczas wrześniowego kongresu pojawili się pierwsi członkowie GMOP chętni do pielgrzymowania.

Pielgrzymkę zaplanowano w terminie od 2 do 11 lutego. Pątnicy śladami św. Franciszka i św. Klary dotarli do urokliwego Asyżu i miejsca stygmatów – niezwyklej, wysoko

położonej La Verny, a śladami św. Antoniego do Padwy. Odwiedzili sanktuarium Cudu Eucharystycznego w Lanciano, sanktuarium Matki Bożej w Loreto, sanktuarium św. Rity w Cascii i sanktuarium Matki Bożej Łaskawej w Mariazell w Austrii.

Spotkanie ze świętym

Szczególnych przeżyć doświadczyliśmy w miejscach, gdzie swoje życie wiódł św. Ojciec Pio. Poznaliśmy dzieciństwo w rodzinnej Pietrelcinie, nowicjat w Morcone i długie lata w San Giovanni Rotondo. W osobisty sposób przeżywalismy spotkanie z miejscami, które były świadkami niezwyklej wydarzeń z udziałem zakonnika, np. spotkanie z krzyżem na chórze w antycznym kościółku, przed którym św. Ojciec Pio otrzymał stygmaty, z konfesjonałem – świadkiem przebaczenia, pojednania i miłosierdzia czy miejscem, gdzie docelowo spoczywają doczesne szczątki kapucyna w dolnej kaplicy nowej bazyliki Matki Bożej Łaskawej.

Centrum naszych przeżyć stanowił Rzym. Kiedy przybyliśmy do Wiecznego Miasta 5 lutego, relikwie św. Ojca Pio i św. Leopolda Mandicia znajdowały się w kościele San Salvatore in Lauro, który jest centralną świątynią rzymskich Grup Modlitwy Ojca Pio. Właśnie z tego kościoła zaplanowano przeniesienie w uroczystej procesji ciał obu świętych do Bazyliki św. Piotra. Nawet nie marzyliśmy, że uda się nam być tak blisko patrona. Tak

się poukładała organizacja tego spotkania na placu przed bazyliką, że w efekcie nasza grupa znalazła miejsce wewnątrz budowli, kilka metrów od miejsc wyznaczonych na relikwie. Poruszająca była tak bliska obecność św. Ojca Pio. Trudno było ukryć wzruszenie. Śpiew Litanii do Wszystkich Świętych mieszał się z indywidualnie szeptanymi modlitwami.

Audiencja

Jubileusz Grup Modlitwy Ojca Pio w Roku Miłosierdzia podczas wystawienia relikwii św. Ojca Pio w Watykanie wyznaczono na 6 lutego. Tego dnia członkowie Grup Modlitwy Ojca Pio z całego świata zostali przyjęci przez Ojca Świętego Franciszka na audiencji. Spotkanie na placu przed Bazyliką św. Piotra rozpoczęło się Jutrznią. Oczekiwanie na spotkanie z papieżem wypełniła m.in. katecheza o. Raniera Cantalamessa, kaznodziei Domu Papieskiego. Wielką radość zebranych na placu wywołało pojawienie się papieża w papamobile i jego bliski, serdeczny kontakt z wiernymi, a słowa Ojca Świętego skierowane do nas później oddawały szczególny sens modlitwy i przebaczenia w Roku Miłosierdzia.

Św. Ojciec Pio opuścił San Giovanni Rotondo, przyjechał do Rzymu, Ojca Świętego. Jako jego czciciele towarzyszyliśmy mu wiernie. Spędzając wiele godzin w konfesjonale, pochylający się nad naszym poturbowanym życiem, pozostanie prawdziwym symbolem Roku Miłosierdzia.

Pomagamy blisko Ciebie!

Jałmużna Wielkopostna

Początek Wielkiego Postu to czas, kiedy przekazaliśmy 20 tys. skarbonek, które trafiły poprzez parafie do szkół. Ofiary z nich zebrane przeznaczone będą na pomoc w leczeniu dzieci i osób starszych.

ności i składają ofiary do skarbonek. Ważny jest gest dobrej woli. I konsekwencja, dzięki której dzieci po zakończeniu Wielkiego Postu przynoszą wypełnione skarbonki. Nie wszystkie jednak dopełniają swego zobowiązania. Czasem do parafii wraca połowa skarbonek, a czasem jeszcze mniej. Zachęcamy dzieci, by poważnie podchodziły do Jałmużny Wielkopostnej i w ten sposób pomagały w leczeniu chorych.

Jałmużna Wielkopostna każdego roku oprócz efektów policzalnych przynosi owoce w postaci pogłębienia wrażliwości dzieci i młodzieży na potrzeby drugiego człowieka. Uczniowie w Wielkim Poście rezygnują z jakiejś przyjem-

ności i składają ofiary do skarbonek. Ważny jest gest dobrej woli. I konsekwencja, dzięki której dzieci po zakończeniu Wielkiego Postu przynoszą wypełnione skarbonki. Nie wszystkie jednak dopełniają swego zobowiązania. Czasem do parafii wraca połowa skarbonek, a czasem jeszcze mniej. Zachęcamy dzieci, by poważnie podchodziły do Jałmużny Wielkopostnej i w ten sposób pomagały w leczeniu chorych.

Pomagamy w najbliższym środowisku

Caritas Diecezji Toruńskiej blisko 24 lata wspiera potrzebujących. Dziesiątki tysięcy podopiecznych w naszych ośrodkach rozsianych na terenie całej diecezji czeka na pomoc, którą możemy świadczyć dzięki wsparciu ludzi o wielkim sercu. Dobra stworzone przez Boga nie są równo rozdzielone między ludzi. Są tacy, którzy nie posiadają nawet minimum niezbędnego do godnego życia. Dlatego uczniowie

Chrystusa są zobowiązani do podzielenia się z bliźnimi tym, co mają. Wspieranie ubogich nie prowadzi do zubożenia, lecz pozwala gromadzić skarb na wieczność. Dzielimy się więc tym, co mamy, a jeśli również możemy zdecydować, na co zostanie przekazany 1% naszego podatku, wykorzystajmy tę szansę i wesprzyjmy podopiecznych Caritas Diecezji Toruńskiej, którzy czekają na każdy dar serca.

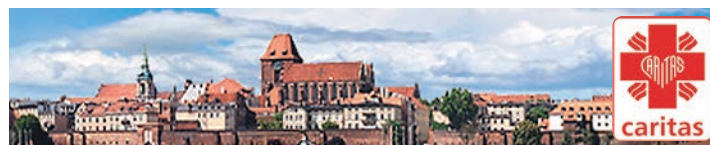
Dom Caritas w Chełmnie

Dla 60 osób Caritas Diecezji Toruńskiej przygotowała w Chełmnie przy Szosie Grudziądzkiej 3A ośrodek, w którym znajduje się Środowiskowy Dom Samopomocy.

W pracowni witraży powstają niezwykle dzieła

Realizowane są tam zajęcia dla osób potrzebujących wsparcia i leczenia środowiskowego z terenu całego powiatu. Do skorzystania ze wsparcia placówki zapraszamy osoby niepełnosprawne, cierpiące na zaburzenia psychiczne z miasta Chełmna i powiatu chełmińskiego. Chętnych prosimy o kontakt osobisty lub telefoniczny: (56) 692-00-22. Dom jest otwarty od poniedziałku do piątku w godzinach 7.30-15.30. Jest to miejsce, w którym panuje rodzinna atmosfera, a uczestnicy czują się docenieni i bezpieczni: – Mój syn Marek jest u was taki szczęśliwy. Cieszę się, gdy widzę, jak nawiązuje relacje z uczestnikami i terapeutami. Kiedyś syn miał tylko mnie, a teraz ma dużą rodzinę – mówi mama jednego z uczestników. **Helena Czuba**

ZAPRASZAMY

O Soborze Watykańskim II 8 marca o godz. 17 w Centrum Dialogu Społecznego im. Jana Pawła II w Toruniu, ul. Łazienna 22, odbędzie się prezentacja i promocja książek poświęconych Soborowi Watykańskiemu II. Zaprezentowane zostaną dwie publikacje. Pierwsza to praca zbiorowa pod redakcją Michała Białkowskiego: „Radość i nadzieja, smutek i trwoga...”. Sobór Watykański II z perspektywy półwiecza”. Druga publikacja to monografia Michała Białkowskiego: „Wokół Soboru Watykańskiego II. Studia i szkice”. Spotkanie poprowadzi teolog, dziennikarz i publicysta o. dr Grzegorz Dobroczyński SJ.

Głównym organizatorem prezentacji i promocji jest Klub Inteligencji Katolickiej w Toruniu.

Dni Seminaryjne

W dniach 18-20 marca zapraszamy młodzież ponadgimnazjalną na Dni Seminaryjne do Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu, aby mogła uczestniczyć w codziennym życiu kleryków. Chętnych zgłaszają duszpasterze do 14 marca (tel. 56/658-46-05 – furta seminaryjna lub e-mailowo: ks.andrzej.kowalski@wp.pl). Przyjazd w piątek 18 marca do godz. 20, zakończenie w niedzielę obiedem. Zgłoszeni na Dni Seminaryjne przywożą ze sobą: Pismo Święte,

różaniec, modlitewnik, notatnik, długopis, śpiwór i środki higieny osobistej (ręcznik i przybory toaletowe), pisemną zgodę od rodzica. O przyjęciu uczestników będzie decydować kolejność zgłoszeń.

Ks. Andrzej Kowalski

WSKSiM zaprasza

Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu zaprasza na wydarzenia:

– **Akademickie Spotkania z Mistrzami** – jednosemestralny kurs internetowy dotyczący najnowszej historii Polski. Termin składania podań: 7 marca. Szczegółowe informacje i zapisy: (56) 610-72-12 lub www.wksim.edu.pl;

– **Kurs pilotów wycieczek i pielgrzymek krajowych i zagranicznych** – umożliwi zdobycie wiedzy i umiejętności niezbędnych do prowadzenia wycieczek i pielgrzymek w kraju i za granicą. Potrwa od marca do maja, w programie zajęcia dydaktyczne w siedzibie uczelni oraz wycieczki szkoleniowe; kurs zakończony certyfikatem. Termin składania podań: 7 marca. Szczegółowe informacje i zapisy: (56) 610-72-12 lub www.wksim.edu.pl;

– **Problemy współczesnej polityki. Konflikty zbrojne i terroryzm** – międzynarodowy kongres, który odbędzie się w dniach 11-12 marca.

Więcej: pwp.wksim.edu.pl

**Chrzest Polski
w 966 r. na zawsze
ustanowił tożsamość
naszej ojczyzny,
nadając jej wymiar
europejski. Duch
Chrystusa przeniknął
w pogańskie plemię
Polan, przemieniając
ich kulturę i politykę**

Katarzyna Cegielska

Prelegenci i uczestnicy konferencji w auli WSKSiM

KONTYNUUJMY DZIEŁO MIESZKA I

KATARZYNA CEGIELSKA

Znaczenie Chrztu Polski w dziejach Ojczyzny” to symposium zorganizowane 24 lutego przez Wyższą Szkołę Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu i Zespół Programowy Katolickiego Stowarzyszenia „Civitas Christiana”. Patronat objęli prymas Polski abp Wojciech Polak oraz bp Andrzej Suski. – Nie da się zrozumieć Polski i Europy bez Chrystusa. To Chrystus stał się fundamentem życia naszego narodu i korzeniem, którego nikomu nie wolno podcinać – mówił o. dr Zdzisław Kłafka, rektor WSKSiM w Toruniu, otwierając symposium.

Rola Mieszka I

Głównym referatem konferencji było wystąpienie prof. dr. hab. Krzysztofa Ożoga z Krakowa, który mówił o chrzcie Mieszka I jako fundamencie Polski. – Trudno znaleźć ważniejszą datę w historii Polski od przyjęcia chrztu w 966 r. – mówił prelegent i przeanalizował wydarzenia tamtych czasów, odpowiadając na pytanie, co spowodowało decyzję władcy Polan o przyjęciu chrztu. Kiedy w ok. 960 r. Mieszko I prze-

mował władzę w państwie Polan, w sytuacji zagrożenia ze strony plemion Wielekich sprzymierzył się z Bolesławem, księciem czeskim, ojcem Dobrawy. Alternatywą, jak wykazywał prof. Ożóg, mógł być sojusz z pogańskimi – Rusią Kijowską lub Węgrami. Sojusz przeciw Wioletom poprzez małżeństwo z Dobrawą warunkował przyjęcie chrztu. – Mieszko I przyjął chrzest, ale nie instrumentalnie, tylko autentycznie – zaznaczył. Świadczyły o tym kolejne wydarzenia w życiu władcy. – Kiedy w 974 r. urodził się syn Mieszka i Dobrawy Bolesław, Mieszko I wysłał do Stolicy Apostolskiej pukiel włosów syna z prośbą o błogosławieństwo – mówił. – Już w 968 r. postarał się o bp. Jordana, gorliwie budował kościoły, troszczył się o księgi i naczynia liturgiczne, gdyż o to wszystko musiał zadbać książę – podkreślił profesor. – Mieszko rozważnie, roztropnie i dalekowzrocznie wybrał cywilizowany świat chrześcijański i wprowadził w niego swoich poddanych. A my jesteśmy tym pokoleniem, na którym ciąży obowiązek kontynuowania dzieła Mieszka I – podsumował prof. dr. hab. Ożóg.

Nowi ludzie – nowe życie

– Chrzest stworzył Polskę nie tylko w wymiarze duchowym, lecz także politycznym i kulturowym. Jak powiedział abp Gądecki: „Nowi ludzie zaczęli żyć nowym życiem w Chryście stworzyli w Polsce nowy świat, który wypowiadał się poprzez nową wiarę, kulturę, nowe prawo, nowe instytucje. Doświadczenie wiary przełożyło się na postawy moralne w życiu społecznym i gospodarczym” – przypomniał Piotr Hoffmann, przewodniczący oddziału okręgowego „Civitas Christiana” w Toruniu. – Ważnym elementem naszych rozważań było pokazanie duchowych, cywilizacyjnych, kulturowych konsekwencji Chrztu Polski poprzez postać św. Jana Pawła II z jego nauczaniem odnoszącym się do polskich dziejów, a szczególnie umiłowaniem ojczyzny, czemu świadectwo dawał podczas pielgrzymek do ojczyzny – dodał Hoffmann. Ten aspekt przedstawił prof. Grzegorz Kucharczyk.

O roli Kościoła w czasie zaborów w referacie „Kościół z Narodem bez Państwa” mówiła dr Ilona Zaleska. Przekonywała, że w czasie trudnego czasu 123 lat niewoli

to Kościół stanowił część utraconej Polski. Dr Robert Kościelny starał się odpowiedzieć na pytanie postawione w temacie wystąpienia: „Polskość, wielość i pluralizm czy ciasnota i zamknięcie?”. Nie zabrakło przypomnienia udziału prymasa Stefana Wyszyńskiego w millennium chrztu Polski 1966 r. i ukazania jego nauczania w dzisiejszej Polsce, co zrobili prof. Waldemar Rozynekowski i prof. Paweł Skibiński. – Jest to dla nas szczególnie ważne, bowiem prymas Wyszyński jest patronem naszego stowarzyszenia – podkreśla Hoffmann. Konferencji towarzyszyła wystawa o życiu i nauczaniu Prymasa Tysiąclecia.

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. 34 369 43 85